

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 931/2011

av den 19 september 2011

om de spårbarhetskrav som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 för livsmedel av animaliskt ursprung

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

livsmedelsföretagare måste ha ett system som gör att de kan identifiera sina direkta leverantörer och sina direkta kunder, förutom då de är slutkonsumenter.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽¹⁾, särskilt artikel 18.5, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 18 i förordning (EG) nr 178/2002 fastställs de allmänna principerna för spårbarhet av livsmedel. Det föreskrivs att livsmedel ska kunna spåras på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan. Det fastställs även att livsmedelsföretagare måste kunna identifiera de personer från vilka de erhållit livsmedel. Dessa företagare måste även kunna identifiera de företag som erhållit deras produkter. På begäran ska informationen göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna.
- (2) Spårbarhet behövs för att säkerställa livsmedelssäkerheten och tillförlitligheten hos konsumentinformationen. Det är särskilt viktigt att tillämpa spårbarhet på livsmedel av animaliskt ursprung för att kunna bidra till att icke säkra livsmedel avlägsnas från marknaden och därmed kunna skydda konsumenterna.
- (3) För att spårbarhet av livsmedel enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 178/2002 ska kunna uppnås behövs namn på och adress till både den livsmedelsföretagare som levererar livsmedlen och den livsmedelsföretagare som tar emot livsmedlen. Detta krav bygger på principen om "ett steg bakåt – ett steg framåt", som innebär att

- (4) Tidigare livsmedelskriser har visat på att dokumentationen inte alltid har varit tillräcklig för att möjliggöra en fullständig spårbarhet av misstänkta livsmedel. Under tillämpningen av förordning (EG) nr 178/2002, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel⁽⁴⁾ har erfarenheterna visat att livsmedelsföretagare vanligtvis inte har tillgång till den information de behöver för att säkerställa att deras system för att identifiering av hantering eller lagring av livsmedel är tillräckliga, särskilt i sektorn för livsmedel av animaliskt ursprung. Detta har resulterat i att denna sektor har drabbats av onödigt stora ekonomiska förluster på grund av man inte snabbt och fullständigt kunnat spåra livsmedlen.
- (5) Därför bör särskilda regler för den specifika sektorn för livsmedel av animaliskt ursprung fastställas för att säkerställa en korrekt tillämpning av kraven i artikel 18 i förordning (EG) nr 178/2002. Dessa regler bör medge (viss) flexibilitet vad gäller det format i vilket den relevanta informationen görs tillgänglig.
- (6) Det bör särskilt lämnas ytterligare information om volymen eller kvantiteten av livsmedel av animaliskt ursprung, en referens som identifierar partiet, satsen eller försändelsen, beroende på vad som är tillämpligt, en detaljerad beskrivning av livsmedlet och avsändningsdatum.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁴⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 206.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för spårbarhetskraven i förordning (EG) nr 178/2002 för livsmedelsföretagare beträffande livsmedel av animaliskt ursprung.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla för livsmedel som definieras som obearbetade och bearbetade produkter i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 852/2004.

2. Denna förordning ska inte gälla för livsmedel som innehåller både produkter av vegetabiliskt ursprung och bearbetade produkter av animaliskt ursprung.

Artikel 3

Spårbarhetskrav

1. Livsmedelsföretagare ska se till att följande information om försändelser av livsmedel av animaliskt ursprung görs tillgänglig för den livsmedelsföretagare som tar emot livsmedlen och, på begäran, den behöriga myndigheten:

- a) En noggrann beskrivning av livsmedlet.
- b) Livsmedlets volym eller kvantitet.
- c) Namn på och adress till den livsmedelsföretagare som levererat livsmedlet.
- d) Namn på och adress till avsändaren (ägaren) om denna är någon annan än den livsmedelsföretagare som levererat livsmedlet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 september 2011.

e) Namn på och adress till den livsmedelsföretagare till vilken livsmedlet levererats.

f) Namn på och adress till mottagaren (ägaren) om denna är någon annan än den livsmedelsföretagare till vilken livsmedlet levererats.

g) En referens som identifierar partiet, satsen eller försändelsen, beroende på vad som är tillämpligt.

h) Avsändningsdatum.

2. Den information som avses i punkt 1 ska göras tillgänglig utöver den information som krävs enligt tillämpliga bestämmelser i unionslagstiftningen om spårbarhet av livsmedel av animaliskt ursprung.

3. Den information som avses i punkt 1 ska uppdateras dagligen och ska åtminstone finnas tillgänglig tills det finns goda skäl att anta att livsmedlet har konsumerats.

På begäran av den behöriga myndigheten ska livsmedelsföretagaren utan onödigt dröjsmål tillhandahålla informationen. Hur informationen lämpligen ska göras tillgänglig avgör leverantören av livsmedlet, så länge som den information som begärs i punkt 1 klart och otvetydigt finns tillgänglig och åtkomlig för den livsmedelsföretagare som tar emot livsmedlet.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2012.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande